

Lykkengaard ved Kolding om, at en af ham i sin Tid erlagt Afløsningssum af den paa hans Ejendom hvilende Jordebogsaftgift maa blive tilbagebetalt.

Disse Andragender vil til sin Tid blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovsforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af: Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har begæret Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Tingets Samtykke skal jeg give ham Ordet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Lange: Da jeg første Gang havde Ordet under Finanslovens Behandling, rettede jeg en Kritik mod vore Jernbaneforhold og lod det navnlig gaa ud over vor Færge- og Skibstrafik, fordi jeg særlig havde undersøgt Forholdene der. Denne Kritik forsøgte jeg at gøre saa urban og hensynsfuld som mulig, og jeg rettede ikke Kritikken mod Trafikministeren, men mod selve Loven om Jernbaneordningen og mod Generaldirektoratet, idet jeg den Gang hævdede, at Trafikministeren maatte betragte mange af den Slags Ting, jeg drog frem, som Bagateller i Forhold til det store Arbejde, der ellers er lagt paa Ministeren. Jeg har nu faaet Ministerens Svar, og jeg skal tilstaa, at jeg havde ventet det noget anderledes. Det glæder mig naturligvis, at Skibene og Færgerne have faaet den Mand, de have maattet undvære hele Sommeren. Det glæder mig ogsaa, at de Folk, der ansættes ved Færgerne, nu faa deres Løn udbetalt i rette Tid. Det glæder mig dernæst, at den Ordre, som jeg tvivlede om var bleven givet til Maskinmesteren paa Færgerne, er tagen tilbage — den har dog altsaa været givet til Maskinmesteren —, og endelig glæder jeg mig over at faa at vide, at det er under Overvejelse, hvorvidt de Matroser, der gøre Styrmandstjeneste, og de Styrmand, der gøre Kaptajnstjeneste osv., i den nærmeste Tid kunne blive forfremmede, saa at man kommer bort fra det Princip, der efter min Mening var absolut forkasteligt, at de udenfor Sygdomstilfælde og Permissionsforhold gøre Tjeneste i Stillinger, hvor de burde have større Løn.

I øvrigt udtalte Ministeren, at i det store og hele maatte min Kritik siges at være uberettiget. Det gør mig ondt at høre. Jeg maa saa nøjes med at tro og mene, at der her i Landet sikkerlig ikke er en eneste Mand i Søfarten, han være Kaptajn eller Matros i Marinen eller Koffardiflaaden, uden at han giver mig Medhold i, at det maa betragtes som uheldigt, at et Rederi — i dette Tilfælde Staten — med 31 Skibe og Færger ikke staar under en søkyndig og søfartskyndig Ledelse. Nu sagde Ministeren ganske vist, at Søfartschefen var akkurat det samme som Søfartsinspektøren nu. Derimod kan jeg ikke andet end protestere, og jeg tror heller ikke, at den nuværende Søfartsinspektør — en Mand, som der ikke kan være Tale om paa noget som helst Omraade at kritisere — vil erkende, at hans Stilling er den samme, som Søfartschefens var. Den Gang var Søfartschefen den ledende, og nu er Søfartsinspektøren kun en raadgivende Autoritet, som ikke paa nogen mulig Maade efter mit eller andres Skøn kan stilles lige med Søfartschefen. Den højtærede Minister lægger mig i Munden, at jeg skulde have beklaget mig over, at Nat- og Milepengene vare tagne tilbage fra Mandskabet om Bord paa Færgerne. Det er ukorrekt, thi det, jeg har beklaget, er kun, at disse Folk om Bord paa Skibene og Færgerne ikke vare stillede paa samme Vis som deres ligestillede paa Landjorden, saa meget mere som disse Folk paa Skibene og Færgerne gøre en Masse Ekstratjeneste, som de ikke faa Spor af Betaling for, og som netop bevirker, at Arbejdet, som bliver paalagt dem, bliver i den Grad anstrengende og enerverende, at det ikke kan siges at være forsvarligt. Paa samme Vis udtalte jeg mig, da jeg nævnedes Honoraret til dette Mandskab om Foraaret for veludført Vintertjeneste. Den højtærede Minister mener, at hvis man vilde give dem Del i disse Penge, der ere bevilgede paa Finansloven, maatte man hellere bevilge dem en Lønningsforhøjelse. Det bliver ikke det samme. Jeg mener kun, det bør være en Erstatning for det Ekstraarbejde, disse Mennesker have faaet, for vel udført Vintertjeneste, altsaa et Middel til at ansøre Besætningen endnu mere, til at udføre en Tjeneste paa vore Skibe og Færger, der baade betaler sig for Staten og kan være til Gavn for dem selv. Dette Gratiale mener jeg fremdeles bør udbetales dem som simpel Retfærdighedshandling.

Paa samme Maade som før nævnt er det gaaet Trafikministeren, naar han om-